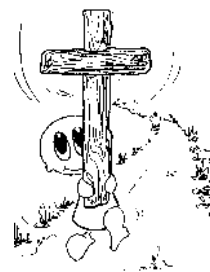

Vasárnapi híresztelő

RÁKOSCSABA FŐPLÉBÁNIA HETILAPJA 2016. szeptember 11-18.

FŐPLÉBÁNIÁNK HIRDETÉSEI

(Évközi 24. vasárnap)

1./ *Szerdán* a Szent Kereszt fölmagasztalása (búcsú Keresztúron jövő vasárnap de. 11 órakor), *csütörtökön* pedig a Hétfájdalmú Szűzanya ünnepe lesz, este 18 órától fatimai ájtatossággal.

2./ *Péntek* du. 17 órától a tanteremben, illetve az udvaron sport- és kézműves foglalkozásra hívjuk a ministránsokat.

3./ Jövő vasárnap tartjuk a hittanosok évnitó Veni Sanctéját reggel 8 órakor. De. 9-től kb. 11-ig lesz a tanteremben a beíratásuk az óvodás és alsós, illetve bér málkózó diákoknak. Sok új hittanost várunk 21-étől szerdánként 17-19 h-ig.

4./ Ma tartjuk a szeptemberi nagygyűjtést a templom és a hitélet fönntartására. (Sok, mintegy 330.000.-Ft a 30-áig esedékes befizetnivalónk az érsekségre.) Minden adományért hálás köszönet a nagylelkű adakozóknak.

HETI MISEINTENCIÓK

(Új rövidítés: **MM Molnár Miklós** rákosligeti plébános; **H hívek**)

Szombat 19 h Zs +Hanák János férj és édesapa (2. évf.) **É**

ÉVKÖZI 24. VASÁRNAP: szeptember 11.

8 h M +Nagy Mária kedvesnővér **É**

10 h Zs Ad int. ord.; élő Mihály és Ibolya hálaadása 52. ház. évf.-n **É**

Hétfőn és kedden nincs szentmise! 20-án, kedden 19 órakor már lesz.

Szerda 7 h MM +jőtevők **É**

Csütörtök 18 h H *Fatimai ájtatosság* **CS**

19 h MM +Borbála és +családtagok **É**

Péntek 7 h MM +Szilágyi Rozália **CS**

Szombat 19 h Zs Hinka László férj és édesapa (4. évf.) **É**

ÉVKÖZI 25. VASÁRNAP: szeptember 18.

8 h M +Fekete Jánosné Mária **É**

10 h Zs Ad int. ord.; +Szilágyi Ferenc férj (17. évf.) **É**

A JELENLÉT

XVI. Lajos francia király egy vasárnap megütközve látta, hogy udvari népe közül milyen kevesen jelentek meg a szentmisén. Megkérdezte az udvari papot, miért jöttek ilyen kevesen. Az bevallotta, hogy azt a hírt terjesztette el, hogy az uralkodó nem fog szentmisére jönni. *„Tettem ezt azért –mondta-, hogy egyszer Fölséged is lássa, kik jönnek Isten kedvéért, és kik az uralkodójuk miatt.”* *„Nem hittem volna –szólt a király-, hogy ilyen kevés kötelességtudás van alattvalóimban. Ha Isten, a legfőbb Úr iránt ily csekély a lelkiismeretük, akkor engem is csak szemre szolgálnak.”*

Így van ez. Uralkodó már kevés van, de „pofafüldő” még van. Hány ember csak akkor megy a templomba, ha keresztelőre, esküvőre vagy rekviemre kap meghívást, és akkor is csak azért, hogy lássák, ott volt. Pedig éppen ezekre férne rá egy alapos lelki fürdő, amit a templomban kaphatnak meg. Sajnos ez csak akkor jut eszükbe, amikor már életük vége közeleg.

KISLEXIKON: A KERESZT

Az ókori pogányoknak a halálbüntetés legszégyenletesebb módja volt, a keresztényeknek Jézus föltámadása által a krisztusi győzelemnek és életnek a jelképe (vö. 1Kor 1,17skk.; Fil 3,18). A II. századtól a kereszt bizonyíthatóan jelen van a keresztény sírokon. A IV. századtól a kereszt ábrázolása nagy jelentősre tesz szert: ezt mutatja *Nagy Konstantin* császár látomásának elbeszélése, vagy a kereszttereklye megtalálása Jeruzsálemben anyja, *Szent Ilona császárné* által. A legtöbb egyházi kellék kereszttel van díszítve, a templomok apszisában sugárzóan ott a kereszt, mint az Emberfia közeledtének jele. Mivel a győzelem és az élet szimbóluma, gazdagon díszítik: legtöbbször drágakövekkel és gyöngyökkel és kúszónövény mintákkal (életfamotívum). Ezzel szemben a *Megfeszített ábrázolása*, a feszület, kezdetben szokatlan. Később, a román stílusú művészetben a diadalmas urat (hosszú ruhában állva a kereszten, koronával) mutatta. A gótika érzékeltette először drasztikusan és reálisan a kereszthalál keserűségét egyoldalúan a kín és a halál jelképeként. A liturgia számára fontossá vált a körmeneteken és bevonuláskor alkalmazott hadijelvényként elől vitt hosszú szárú *körmeneti* kereszt, amely az oltártérben maradt. Ebből alakult ki a XI. században az *oltárkereszt*, mely misén kívül is az oltáron maradt. A keletieknél ma is a Megfeszített ikonjával díszített kereszt áll szabadon az oltártérben. Ma is szívesen használnak hordozható keresztet, melyet bevonuláskor az oltár mellé állítanak kivonulásig. Nagypénteken a jeruzsálemi és római keresztrelikviák tiszteletének mintájára kereszthódolatot tartunk. A kereszt amulettyszerű használata, nyakba akasztva vagy ruhára tűzve bizonyíthatóan már korán elterjedt. Püspökök és magas egyházi méltóságok (apát, prépost, kanonok) ismertetőjeleként csak a XII. században jelent meg a *mellkereszt* (*pectorale*). Ez az ókeresztény, keleti főpapoknál ma is használatos *enkolpion* egy fajtája, amely legtöbbször kerek (ovális) nyakba akasztott zacskó ereklével, képekkel vagy imaszövegekkel. Liturgikus ünnepe a Szent Kereszt fölmagasztalása szeptember 14-e, régen megtalálása is ünnep volt május 3-án.